Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1673/2000

z dnia 27 lipca 2000 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno

(Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 16)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 651/2002 z dnia 16 kwietnia 2002 r.	L 101	3	17.4.2002
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r.	L 270	1	21.10.2003
►**M3**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 393/2004 z dnia 24 lutego 2004 r.	L 65	4	3.3.2004

zmienione przez:

►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1673/2000

z dnia 27 lipca 2000 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([4]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć wprowadzenie wspólnej polityki rolnej; polityka ta musi przede wszystkim uwzględniać wspólną organizację rynków rolnych, które w zależności od produktu mogą przyjmować rozmaite formy.

(2) Zadaniem wspólnej polityki rolnej jest realizacja celów przedstawionych w Traktacie; w przypadku lnu i konopi uprawianych na włókno, poza przepisami dotyczącymi płatności obszarowych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającym system wsparcia producentów niektórych roślin uprawnych ([5]), potrzebne są działania umożliwiające regulowanie rynku wewnętrznego, z uwzględnieniem pomocy finansowej dla głównych przetwórców słomy lnianej i konopnej lub dla rolników, którzy zlecają przetworzenie słomy na własny rachunek.

(3) Aby zapewnić, że przetwarzanie słomy lnu i konopi ma faktycznie miejsce, przyznawanie pomocy finansowej powinno odbywać się na pewnych warunkach, a przede wszystkim powinno być uwarunkowane posiadaniem zezwolenia przez pierwszych przetwórców i wymogiem zakupu słomy na podstawie kontraktacji; podobnie w celu przeciwdziałania wszelkim nadużyciom pomoc finansowa dla przetwórstwa słomy będzie przyznawana wyłącznie na podstawie przetwarzania słomy lub na podstawie wykorzystania włókna na rynku, jeżeli rolnik zleca przetworzenie słomy na własny rachunek.

(4) Aby zapobiec niewłaściwemu wykorzystaniu wspólnotowych środków finansowych, nie wolno przyznawać żadnej pomocy finansowej przetwórcom lub rolnikom, którzy w sposób sztuczny stworzyli warunki do otrzymania pomocy finansowej, odnosząc przez to korzyść, która nie odpowiada celom programu wspierania przetwórstwa słomy.

(5) Ze względu na różnice między rynkiem długich włókien lnianych i rynkiem krótkich włókien lnianych oraz włókien konopi pomoc finansowa powinna być różnicowana w zależności od tego, który z tych dwóch rodzajów włókna się otrzymuje; w celu zagwarantowania, aby całość wsparcia była wystarczająca dla utrzymania tradycyjnej produkcji długiego włókna lnianego w warunkach podobnych do warunków przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 1308/70 z dnia 4 lipca 1970 r. w sprawie wspólnej

([1]) Dz.U. C 56 E z 29.2.2000, str. 19.
([2]) Opinia wydana dnia 6 lipca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Dz.U. C 140 z 18.5.2000, str. 3.
([4]) Opinia wydana dnia 14 czerwca 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([5]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1672/2000 (Dz.U. L 193 z 29.7.2000, str. 13).

▼B

organizacji rynku lnu i konopi ([1]), pomoc finansowa powinna być stopniowo zwiększana, aby kompensowała stopniowo zmniejszane płatności do hektara uprawy wypłacane plantatorom na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 i ostatecznie całkowite zniesienie dopłat do krótkiego włókna lnianego; dopłaty do krótkiego włókna lnianego i włókna konopi powinny być ustalone na poziomie, który pozwoli na osiągnięcie równowagi w zakresie nowych produktów i potencjalnych rynków ich zbytu; aby popierać wyłącznie produkcję wysokiej jakości krótkiego włókna lnianego i włókna konopi, należy wprowadzić przepis dotyczący maksymalnej procentowej zawartości zanieczyszczeń i łusek wraz z przepisami przejściowymi umożliwiającymi przemysłowi przetwórczemu dostosowanie się do tego wymogu.

(6) Aby uwzględnić specjalny status tradycyjnego lnu na niektórych obszarach Holandii, Belgii i Francji, należy zagwarantować dodatkowe przejściowe dotacje głównym przetwórcom słomy na tych obszarach.

(7) Aby zapobiec nieuczciwemu zwiększaniu ilości uprawnionych do przyznania dotacji, Państwa Członkowskie powinny ustalić maksymalne ilości na podstawie obszarów, z których słoma jest przedmiotem umów lub zobowiązań na potrzeby przetwórstwa.

(8) Aby utrzymać na niskim poziomie wydatki związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, należy, w odniesieniu do obu rodzajów włókna, tj. długiego włókna lnianego i krótkiego włókna lnianego oraz konopi, wprowadzić mechanizm stabilizujący; w celu zapewnienia racjonalnego poziomu w każdym z Państw Członkowskich należy ustalić maksymalną gwarantowaną ilość dla obu rodzajów włókna, która zostanie rozdzielona na poszczególne Państwa Członkowskie w postaci krajowych ilości gwarantowanych; krajowe ilości gwarantowane będą jednak ustalane dla krótkiego włókna lnianego i włókna konopi jedynie na okres umożliwiający dostosowanie nowych produktów do wymagań rynku; krajowe ilości gwarantowane będą powiązane z dotacjami dla przetwórstwa i nie będą miały wpływu na funkcjonowanie systemu wprowadzonego rozporządzeniem (WE) nr 1251/1999; krajowe ilości gwarantowane powinny być ustalane w szczególności z uwzględnieniem najnowszych danych o średniej wielkości obszarów upraw lnu i konopi, skorygowanych w razie potrzeby, aby odzwierciedlić faktyczne wielkości obszarów produkcyjnych, pomnożonych przez średni uzysk włókna; w odniesieniu do Państw Członkowskich, w których aktualnie produkcja jest niska, należy wprowadzić przepis dotyczący wspólnej ilości przydzielanej w każdym roku gospodarczym, co umożliwi im przystosowanie i rozwinięcie ich produkcji.

(9) Aby umożliwić Państwom Członkowskim dokonywanie między nimi korekt przydzielonych im w ten sposób ilości, należy ustalić warunki regulujące transfery między przyznanymi każdemu z nich krajowymi ilościami gwarantowanymi; każdy tego typu transfer powinien być dokonywany na podstawie współczynnika zapewniającego równoważność budżetową.

(10) Państwa Członkowskie będące producentami muszą podjąć kroki, które zagwarantują płynne funkcjonowanie systemu przyznawania dotacji; ponadto, ze względu na czas potrzebny na przetworzenie całej słomy zebranej w ciągu jednego roku handlowego, należy wprowadzić przepis o zaliczkach jako środek kontroli.

(11) Ogólnie system regulujący wymianę handlową z państwami trzecimi powinien umożliwić zaniechanie stosowania wszelkich ilościowych ograniczeń i opłat pobieranych na zewnętrznych granicach Wspólnoty; w pewnych wyjątkowych okolicznościach funkcjonowanie tego mechanizmu może jednak okazać się niesprawne; aby w takich przypadkach rynek wspólnotowy nie

([1]) Dz.U. L 146 z 4.7.1970, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2702/1999 (Dz.U. L 327 z 14.12.1999, str. 7).

▼B

był bezbronny wobec ewentualnych zaburzeń, Wspólnota powinna mieć możliwość bezzwłocznego podjęcia niezbędnych kroków; wszelkie takie kroki muszą być zgodne ze zobowiązaniami wynikającymi z porozumień Światowej Organizacji Handlu w zakresie rolnictwa ([1]).

(12) Aby nielegalne uprawy nie powodowały zakłóceń w organizacji wspólnego rynku konopi włóknistych, należy wprowadzić przepis dotyczący kontroli przywozu konopi i nasion konopi zapewniający, że takie produkty oferują pewne gwarancje pod względem zawartości tetrahydrokanabinolu; ponadto przywóz nasion konopi przeznaczonych do innych celów niż siew musi być objęty systemem kontroli, który uwzględnia system udzielania zezwoleń zainteresowanym przywozem.

(13) W miarę jak rynek lnu i konopi uprawianych w celu produkcji włókna rozwija się wraz z upływem czasu, Państwa Członkowskie i Komisja muszą wymieniać informacje potrzebne dla zastosowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

(14) Działania potrzebne dla wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny być uchwalone zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. określającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych przez Komisję ([2]).

(15) Wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie w wyniku zobowiązań wynikających ze stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia powinny być pokryte przez Wspólnotę, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([3]).

(16) Mimo że wspólna organizacja rynku lnu i konopi według definicji zawartej w rozporządzeniu (EWG) nr 1308/70 została wielokrotnie znowelizowana, to jednak nie odzwierciedla ona daleko idących przemian, jakim uległ ten sektor; dlatego należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 1308/70 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 619/71 z dnia 22 marca 1971 r. określające ogólne zasady przyznawania dotacji na len i konopie ([4]); należy uchylić oparte na rozporządzeniach (EWG) nr 1308/70 i (EWG) nr 619/71 rozporządzenie Rady (EWG) nr 620/71 z dnia 22 marca 1971 r. określające ogólne przepisy dotyczące umów sprzedaży słomy lnianej i konopnej ([5]), rozporządzenie Rady (EWG) nr 1172/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające ogólne zasady dopłat dla prywatnego składowania włókna lnu i konopi ([6]), rozporządzenie Rady (EWG) nr 1430/82 z dnia 18 maja 1982 r. zapewniające wprowadzenie ograniczeń w przywozie konopi i nasion konopi i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1308/70 w odniesieniu do konopi ([7]) i rozporządzenie Rady (EWG) nr 2059/84 z dnia 16 lipca 1984 r. określające ogólne zasady dotyczące ograniczeń w imporcie konopi i nasion konopi i zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 619/71 w odniesieniu do konopi ([8]) i zastąpić nowymi przepisami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.

(17) Przejście od systemu ustanowionego w rozporządzeniu (EWG) nr 1308/70 do systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu mogłoby pociągnąć za sobą trudności, dla których niniejsze rozporządzenie nie zawiera rozwiązań. Aby uporać się z taką sytuacją, należy umożliwić Komisji wprowadzenie koniecz-

([1]) Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.
([2]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([3]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.
([4]) Dz.U. L 72 z 26.3.1971, str. 2. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1420/98 (Dz.U. L 19 z 4.7.1998, str. 7).
([5]) Dz.U. L 72 z 26.3.1971, str. 4. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 713/95 (Dz.U. L 73 z 1.4.1995, str. 16).
([6]) Dz.U. L 123 z 5.6.1971, str. 7.
([7]) Dz.U. L 162 z 12.6.1982, str. 27. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 3290/94 (Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105).
([8]) Dz.U. L 191 z 19.7.1984, str. 6. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 3290/94.

▼B

nych działań przejściowych. Komisja powinna być również upoważniona do rozwiązywania specyficznych problemów praktycznych.

(18) Uwzględniając datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należy ustanowić przepis dotyczący specjalnych działań na rok gospodarczy 2000/2001; w tym celu system obowiązujący w roku gospodarczym 1999/2000 powinien pozostać w mocy do dnia 30 czerwca 2001 r.; kwoty dotacji powinny być jednak wyznaczone przez Komisję na podstawie bilansów budżetowych bezzwłocznie po rzetelnym oszacowaniu wielkości stosownych obszarów, a kwota zatrzymana na potrzeby finansowania działań promujących wykorzystywanie włókna lnianego powinna być ustalona na poziomie zerowym.

(19) W celu dokonania oceny efektów nowych działań Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w roku 2003 raport dotyczący krajowych ilości gwarantowanych oraz maksymalnego poziomu zanieczyszczeń i łusek w krótkim włóknie lnianym i włóknie konopnym, a w roku 2005 raport na temat wpływu dotacji dla przetwórstwa i dodatkowych dotacji na producentów i rynek,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wspólna organizacja rynków lnu i konopi uprawianych na włókno obejmuje system regulujący rynek wewnętrzny i wymianę handlową z państwami trzecimi. Odnosi się on do następujących produktów:

Kod NC	Wyszczególnienie
5301	Len, surowy lub przetworzony, nieczesany, pakuły i odpady lniane (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty)
5302	Właściwe konopie (*Cannabis sativa* L.), surowe lub przetworzone, nieczesane; pakuły i odpady właściwych konopi (w tym odpady przędzy i rozwłóknione szmaty)

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

▼M2

a) „rolnik" oznacza rolnika zdefiniowanego w art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne przepisy dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego niektóre systemy wsparcia dla rolników ([1]);

▼B

b) pojęcie „uprawniony główny przetwórca" odnosi się do osoby fizycznej lub prawnej bądź grupy osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny tej osoby lub grupy osób wobec prawa krajowego, które zostały upoważnione przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajdują się zakłady produkcji włókna lnianego lub konopnego należące do tej osoby lub grupy osób.

3. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje bez uszczerbku dla działań określonych w ►M2 art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ◄.

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

▼B

TYTUŁ I

Rynek wewnętrzny

Artykuł 2

1. Wprowadza się dotacje dla przetwórstwa słomy lnianej i konopnej uprawianych na włókno.

Dotacje są przyznawane upoważnionym głównym przetwórcom na podstawie ilości włókna faktycznie uzyskiwanego ze słomy, w odniesieniu do której zawarta została z rolnikiem umowa kupna-sprzedaży.

Jednakże:

a) w przypadkach, w których upoważniony główny przetwórca i rolnik są jedną i tą samą osobą, umowę kupna- -sprzedaży zastępuje się zobowiązaniem zainteresowanej strony do prowadzenia działalności przetwórczej we własnym zakresie;

b) w przypadkach gdy rolnik zachowuje własność słomy, której przetwarzanie zostało zlecone uprawnionemu głównemu przetwórcy, i jest w stanie udowodnić, że wprowadził uzyskane włókno na rynek, dotacja jest przyznawana rolnikowi.

2. Upoważnionym głównym przetwórcom lub rolnikom, w odniesieniu do których stwierdzono, że stworzyli w sztuczny sposób warunki do uzyskania dotacji, odnosząc tym samym korzyść, która jest niezgodna z celami tego programu, nie zostanie wypłacona żadna dotacja.

3. Kwota dotacji z tytułu przetwarzania w przeliczeniu na tonę włókna jest ustalona w następujący sposób:

a) w przypadku długiego włókna lnianego:

— 100 EUR w roku gospodarczym 2001/2002,

— 160 EUR w latach gospodarczych 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006,

— 200 EUR, począwszy od roku gospodarczego 2006/2007;

b) w przypadku krótkiego włókna lnianego i konopnego zawierającego nie więcej niż 7,5 % zanieczyszczeń i łusek: 90 EUR w latach gospodarczych od 2001/2002 do 2005/2006.

Jednakże w odniesieniu do lat gospodarczych od ►M3 2001/2002 do 2005/2006 ◄ Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o przyznaniu dotacji w nawiązaniu do tradycyjnych rynków zbytu:

— w odniesieniu do krótkiego włókna lnianego zawierającego między 7,5 % a 15 % zanieczyszczeń i łusek,

— w odniesieniu do włókna konopnego zawierającego między 7,5 % a 25 % zanieczyszczeń i łusek.

W takich przypadkach Państwa Członkowskie przyznają dotację na podstawie ilości, która nie przekracza ilości wyprodukowanej, przy zawartości zanieczyszczeń i łusek wynoszącej 7,5 %.

4. Ilości włókna uprawnione do przyznania dotacji są limitowane na podstawie wielkości obszarów, których dotyczyła jedna z umów, lub zobowiązania, o których mowa w ust. 1.

Limity, o których mowa w pierwszym akapicie, są ustalane przez Państwa Członkowskie w taki sposób, aby były zgodne z krajowymi gwarantowanymi ilościami, o jakich mowa w art. 3.

5. Na wniosek uprawnionych głównych przetwórców wypłacana jest zaliczka z tytułu dotacji na podstawie ilości uzyskanego włókna.

Artykuł 3

▼A1

1. Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość długiego włókna lnu wynoszącą 80 823 tony na rok gospodarczy, która jest rozdzielona pomiędzy wszystkie Państwa Członkowskie jako krajowe ilości gwarantowane, w następujący sposób:

▼**A1**

— 13 800 ton dla Belgii,

— 1 923 tony dla Republiki Czeskiej,

— 300 ton dla Niemiec,

— 30 ton dla Estonii,

— 50 ton dla Hiszpanii,

— 55 800 ton dla Francji,

— 360 ton dla Łotwy,

— 2 263 tony dla Litwy,

— 4 800 ton dla Niderlandów,

— 150 ton dla Austrii,

— 924 tony dla Polski,

— 50 ton dla Portugalii,

— 73 tony dla Słowacji,

— 200 ton dla Finlandii,

— 50 ton dla Szwecji,

— 50 ton dla Zjednoczonego Królestwa.

▼**B**

2. ►**A1** Ustanawia się maksymalną gwarantowaną ilość krótkiego włókna lnu i konopi wynoszącą 146 296 ton na rok gospodarczy, która może być objęta pomocą. Ilość ta rozdzielona jest w następujący sposób:

(a) krajowe gwarantowane ilości dla następujących Państw Członkowskich:

— 10 350 ton dla Belgii,

— 2 866 ton dla Republiki Czeskiej,

— 12 800 ton dla Niemiec,

— 42 tony dla Estonii,

— 20 000 ton dla Hiszpanii,

— 61 350 ton dla Francji,

— 1 313 ton dla Łotwy,

— 3 463 tony dla Litwy,

— 2 061 ton dla Węgier,

— 5 550 ton dla Niderlandów,

— 2 500 ton dla Austrii,

— 462 tony dla Polski,

— 1 750 ton dla Portugalii,

— 189 ton dla Słowacji,

— 2 250 ton dla Finlandii,

— 2 250 ton dla Szwecji,

— 12 100 ton dla Zjednoczonego Królestwa.

Jednakże krajowa gwarantowana ilość ustanowiona dla Węgier dotyczy wyłącznie konopi uprawianych na włókno.

◄ b) w przypadku Danii, Grecji, Irlandii, Włoch i Luksemburga między poszczególne krajowe gwarantowane ilości w każdym roku gospodarczym można rozdzielić 5000 ton. Taki podział jest ustalany na podstawie wielkości obszarów, których dotyczyła jedna z umów, lub zobowiązania, o którym mowa w art. 2 ust. 1.

Krajowe gwarantowane ilości dotyczące krótkiego włókna lnianego i konopnego, obniżone w stosownych przypadkach, zgodnie z ust. 5 niniejszego art., przestają obowiązywać od roku gospodarczego 2006/2007.

▼B

3. W przypadkach, w których włókno otrzymane w jednym Państwie Członkowskim pochodzi ze słomy wyprodukowanej w innym Państwie Członkowskim, ilości tego włókna są potrącane z krajowej ilości gwarantowanej Państwa Członkowskiego, w którym słoma została zebrana. Dotacja jest wypłacana przez to Państwo Członkowskie, z którego krajowej ilości gwarantowanej potrącenie zostało dokonane.

4. Państwa Członkowskie, które chcą dokonywać takich operacji, mogą dokonywać między sobą przed 30 czerwca 2001 r. jednorazowego transferu części swoich krajowych gwarantowanych ilości, o których mowa w ust. 1 i 2, skorygowanych w razie potrzeby zgodnie z ust. 5. W takich przypadkach informują one Komisję, która powiadamia o tym inne Państwa Członkowskie.

5. Każde Państwo Członkowskie może dokonać transferu części swojej krajowej gwarantowanej ilości, o której mowa w ust. 1, do krajowej gwarantowanej ilości, o jakiej mowa w ust. 2 i odwrotnie.

Transfery, o których mowa w pierwszym akapicie, są dokonywane w oparciu o przelicznik jednej tony długiego włókna lnianego na 2,2 tony krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego.

Dotacja z tytułu przetwórstwa jest przyznawana wyłącznie w odniesieniu do ilości, o których mowa odpowiednio w ust. 1 i 2, skorygowanych zgodnie z pierwszymi dwoma akapitami niniejszego ustępu i ust. 4.

Artykuł 4

Do roku gospodarczego 2005/2006 upoważnionemu głównemu przetwórcy przyznawane są dodatkowe dotacje na podstawie obszarów upraw lnu w strefach I i II, zgodnie z Załącznikiem i produkcją słomy, która była objęta:

— umową sprzedaży-kupna lub zobowiązania, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz

— dotacją z tytułu przetwarzania na długie włókno.

Kwota dodatkowej dotacji wynosi 120 EUR/ha w strefie I i 50 EUR/ha w strefie II.

TYTUŁ II

Wymiana handlowa z państwami trzecimi

Artykuł 5

1. Niniejszy artykuł obowiązuje bez uszczerbku dla bardziej restrykcyjnych przepisów przyjętych przez Państwa Członkowskie zgodnie z Traktatem i zobowiązaniami wynikającymi z porozumień Światowej Organizacji Handlu w zakresie rolnictwa.

2. Cały przywóz konopi z państw trzecich jest uwarunkowany wydaniem zezwolenia, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:

— surowe właściwe konopie oznaczone kodem CN 5302 10 00 muszą spełniać warunki określone w ►**M2** art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ◄,

▼**M1**

— nasiona odmian konopi oznaczone kodem CN 1207 99 20 przeznaczone na siew muszą być zaopatrzone w dowód, że poziom tetrahydrokanabinolunie przekracza poziomu ustalonego zgodnie z ►**M2** art. 52 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ◄,

▼**B**

— nasiona konopi inne niż siewne, oznaczone kodem CN 1207 99 91, mogą być sprowadzane wyłącznie przez importerów do tego upoważnionych przez Państwo Członkowskie, aby mieć pewność, że nasiona nie są przeznaczone na siew.

Przywóz do Wspólnoty produktów wymienionych w tiret pierwsze i drugie podlega inspekcjom mającym na celu sprawdzenie, czy przestrzegane są warunki niniejszego artykułu.

▼B

Artykuł 6

O ile nie postanowiono inaczej w niniejszym rozporządzeniu lub w przepisach przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia, zabronione są poniższe działania w handlu z państwami trzecimi:

— pobieranie jakichkolwiek opłat o skutku równoważnym do ceł,

— stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub działań o podobnych skutkach.

Artykuł 7

1. Jeżeli, w związku z przywozem lub wywozem, rynek wspólnotowy jednego lub więcej produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 ulega poważnym zakłóceniom lub występuje ich zagrożenie, co może utrudnić realizację celów wymienionych w art. 33 Traktatu, w handlu z państwami trzecimi mogą być wprowadzone stosowne działania do momentu ustąpienia takich zakłóceń lub zagrożenia nimi.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością na wniosek Komisji, przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu oraz określa okoliczności i limity, w jakich Państwa Członkowskie mogą wprowadzać działania ochronne.

2. W razie wystąpienia sytuacji wymienionej w ust. 1, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, Komisja podejmuje decyzję o zastosowaniu niezbędnych działań, o których powiadamia Państwa Członkowskie i które bezzwłocznie są wprowadzane w życie. Jeżeli do Komisji wpływa wniosek Państwa Członkowskiego, Komisja rozpatruje wniosek i podejmuje decyzję w ciągu trzech dni roboczych od wpłynięcia takiego wniosku.

3. Każde Państwo Członkowskie może odwołać się od decyzji Komisji do Rady w ciągu trzech dni roboczych od powiadomienia o takiej decyzji. Rada bezzwłocznie zwołuje posiedzenie. Może ona zmienić lub uchylić działania kwalifikowaną większością w ciągu jednego miesiąca, licząc od daty odwołania się do Rady.

4. Przepisy niniejszego artykułu są stosowane z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ III

Postanowienia ogólne

Artykuł 8

O ile nie postanowiono inaczej w niniejszym rozporządzeniu, w odniesieniu do produkcji i obrotu artykułami wyszczególnionymi w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia obowiązują artykuły 87, 88 i 89 Traktatu.

Artykuł 9

Działania niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia dotyczące kwestii, o jakiej mowa poniżej, są przyjmowane zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 10 ust. 2. Obejmują one w szczególności:

— warunki przyznawania uprawnień głównym przetwórcom,

— warunki, które muszą być spełnione przez zatwierdzonych głównych przetwórców odnośnie do umów sprzedaży-zakupu i zobowiązań, o których mowa w art. 2 ust. 1,

— wymagania, które muszą być spełnione przez rolników w przypadku, o jakim mowa w art. 2 ust. 1 lit. b),

— kryteria, które muszą być spełnione po pierwsze przez długie włókno lniane, a po drugie przez krótkie włókno lniane i włókno konopne,

— metody obliczania ilości uprawnionych do dotacji w przypadkach, o których mowa w drugim akapicie art. 2 ust. 3 lit. b),

▼B

— warunki przyznawania dotacji i wypłacania zaliczek, a zwłaszcza dowód przetworzenia słomy,

— warunki, które muszą być spełnione dla wyznaczenia limitów, o jakich mowa w art. 2 ust. 4,

— rozdział 5000 ton, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. b),

— warunki transferu między krajowymi ilościami gwarantowanymi, o których mowa w art. 3 ust. 5,

— warunki przyznawania dodatkowej dotacji, o której mowa w art. 4.

Działania te mogą również dotyczyć wszystkich niezbędnych inspekcji mających na celu ochronę interesów finansowych Wspólnoty przed oszustwami i innymi nieprawidłowościami.

Artykuł 10

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Włókien Naturalnych (odtąd zwany „Komitetem").

2. W przypadku odwołania się do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres czasu ustanowiony w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE jest przyjmowany jako jeden miesiąc.

3. Komitet może zbadać każdą sprawę przedstawioną przez jego przewodniczącego, bądź z jego inicjatywy, bądź na wniosek przedstawiciela któregoś Państwa Członkowskiego.

4. Komitet przyjmie swój regulamin.

Artykuł 11

Rozporządzenie (WE) 1258/1999 i przepisy przyjęte w ramach jego wdrażania obowiązują w odniesieniu do produktów wyszczególnionych w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ IV

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 12

1. Kwoty dotacji na len i konopie wyprodukowane na obszarze Wspólnoty są ustalane na rok gospodarczy 2000/2001 nie później niż 31 października 2000 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 2.

Kwoty te są określane w odniesieniu do kwot obowiązujących w roku gospodarczym 1999/2000 przez zastosowanie współczynnika równego stosunkowi:

— średnich wydatków na hektar odpowiadających kwocie 88 milionów EUR na wszystkie obszary określone na podstawie deklaracji upraw, i

— średnich wydatków w wysokości 721 EUR/ha szacowanych na rok gospodarczy 1999/2000.

Kwoty dotacji na rok gospodarczy 2000/2001 nie mogą jednak przekroczyć kwot wyznaczonych na rok gospodarczy 1999/2000.

2. W odniesieniu do roku gospodarczego 2000/2001 kwota ze środków przeznaczonych na dotacje dla lnu, jaka ma być przewidziana na działania promujące wykorzystywanie włókna lnianego, jest ustalana na poziomie 0 EUR/ha.

3. Rok gospodarczy 2000/2001 kończy się 30 czerwca 2001 r.

Artykuł 13

Z dniem 1 lipca 2001 roku uchylone zostają rozporządzenia (EWG) nr 1308/70, (EWG) nr 619/71, (EWG) nr 620/71, (EWG) nr 1172/71, (EWG) nr 1430/82 i (EWG) nr 2059/84.

▼B

Artykuł 14

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 10 ust. 2, Komisja przyjmuje:

— działania ułatwiające przejście od systemu przyjętego w rozporządzeniach (EWG) nr 1308/70 i (EWG) nr 619/71 do systemu wprowadzonego niniejszym rozporządzeniem,

— działania wymagane dla rozwiązywania specyficznych praktycznych problemów. W przypadku właściwego uzasadnienia działania takie mogą stanowić odstępstwo od niektórych części niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

1. Nie później niż 31 grudnia 2003 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w razie potrzeby wraz z wnioskami, raport dotyczący trendów produkcji w różnych Państwach Członkowskich i wpływu reformy wspólnej organizacji rynku na odbiorców i ekonomiczne warunki dalszego funkcjonowania sektora. Zbada również maksymalny poziom zanieczyszczeń i łusek obowiązujący w odniesieniu do krótkiego włókna lnu i włókna konopi.

W razie potrzeby raport posłuży za podstawę do ponownego podziału i ewentualnego zwiększenia krajowych ilości gwarantowanych. Komisja uwzględni przede wszystkim poziom produkcji, możliwości przetwórstwa i zbytu na rynku.

2. W roku 2005 Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport dotyczący dotacji dla przetwórstwa wraz z ewentualnymi propozycjami.

Raport powinien zawierać ocenę wpływu dotacji dla przetwórstwa, w szczególności na:

— stanowisko producentów w odniesieniu do obsianych obszarów i uzyskiwanych cen,

— trendy rynkowe w odniesieniu do włókien tekstylnych i rozwoju nowych produktów,

— przemysł przetwórczy.

W świetle produkcji alternatywnej raport powinien wskazywać, czy przemysł ten jest w stanie funkcjonować w oparciu o przyjęte wytyczne. Powinien także sprawdzać możliwości utrzymania, po zakończeniu roku gospodarczego 2005/2006, dotacji dla przetwórstwa za tonę krótkiego włókna lnianego i włókna konopnego oraz dodatkowej dotacji na hektar lnu, zgodnie z art. 4.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuły 1-11 stosuje się od roku gospodarczego 2001/2002.

Rozporządzenia (EWG) nr 1308/70 i (EWG) nr 619/71 obowiązują w dalszym ciągu w latach gospodarczych 1998/1999, 1999/2000 i 2000/2001.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

STREFY UPRAWNIONE DO DOTACJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4

STREFA I

1. Obszar Niderlandów.
2. Następujące gminy belgijskie: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (z wyłączeniem Vladslo i Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwport, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (tylko Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne i Zuienkerke.

STREFA II

1. Pozostałe obszary Belgii niewłączone do strefy I.
2. Następujące obszary Francji:
   - — departament Nord
   - — okręgi Béthune, Lens, Calais, Saint-Omer i kanton Marquise w departamencie Pas-de-Calais.
   - — okręgi Saint-Quentin i Vervins w departamencie Aisne,
   - — okręg Charleville-Mézières w departamencie Ardennes.